

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Trithemij, Spanheimensis, Et Postea Divi Jacobi apud Herbipolim Abbatis, Viri suo aevo doctissimi. Tomus ... Annalivm Hirsavgiensivm

Opus nunquam hactenus editum, & ab Eruditis semper desideratum.
Complectens Historiam Franciae Et Germaniae, Gesta Imperatorum,
Regum ...

Trithemius, Johannes

S. Galli, 1690

Qua[n]do, & de quo Monasterio primi Monachi ad Cœnobium S. Præsulis
Aurelij, quod Hirsaugia nominatur, assumpti fuerint, & introducti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38550

chra, sine columnarum substitutione fabricata, ampla satis, & ligneo tabulatu superius cooperta, ac quatuor duntaxat altaribus redimita. Porro claustrum dispositio intrinsecus veterum imitatione simplex & ampla fuit, ligneo similiter tabulatu desuper contexta per totum, quæ non ad fastum, sed ad habitationem Monachorum satis videtur idonea. Reliqua Monachorum habitacula per girum claustrum ordinatim disposita juxta morem illius temporis erant pulcherrima, quamquam, si nostri his temporibus claustrales, similibus includerentur mansionibus, non Cœnobijs, sed carceribus se crederent mancipatos: sic mutantur tempore mores, & sancta veterum simplicitas curiosa semper novitate confunditur. Nam veteres quondam ordinis nostri Monachi cellulas inhabitabant humiles & tenebrosas; sed corda eorum lumine divini amoris splendida fuerunt & lucida, atque in scientia sanctarum scripturarum mirabiliter illustrata. Nostræ verò tempestatis Monachi cellas hodie pulchras inhabitant & lucidas; mentes autem sine lumine sanctitatis negligunt vitij & ignorantia tenebrosas. Ita similiter cum calices olim essent cuprei, fuerunt (ut sic loquamur) aurei sacerdotes, nunc autem calices sunt aurei, & in cuprum sacerdotes videntur esse mutati. Monasterium itaque Hirsaugiense ab Erlafrido Comite primum in eo fuit loco sicut diximus ædificatum; in quo & cæcus ad invocationem S. Aurelij illuminatus fuerat, & ipse pro suis venationibus domum saltus nuncupatam ex consuetudine habebat. Quod tamen post annos ferme quatuor & triginta supra ducentos, ut suo loco dicemus, in sequentibus à Comite quodam Adelberto de Calba dirutum, in eam formam, quæ hodie cernitur, extitit reformatum; prioris etenim Monasterij ab Erlafrido fundati, nullum hodie remansit vestigium.

Quādo, & de quo Monasterio primi Monachi ad Cœnobium S. Præsulis Aurelij, quod Hirsugia nominatur, assumpti fuerint, & introducti.

Postequam Erlafridus Comes magnificus Monasterium Hirsaugiense memoratum non sine multis impensis atque laboribus anno septimo tandem complevit, anxiam mente cogitare cepit, unde ad novum Cœnobium veteris conversationis viros sub norma S. Benedicti optimè institutos habere posset. Vigebat eo tempore in Cœnobia Fuldensi sub moderamine Rhabani Abbatis magna Monachorum religio: cujus se fama per totam penè Europam diffuderat, eratque memoria laudis Fuldensium Monachorum, utpote qui doctrinam & sanctitatem omnes inter Monachos occidentales facile obtinere principatum. Multi enim ex ijs in diversis Christianorum Ecclesijs propter eruditionem Scripturarum, & meritum sanctitatis ad Pontificatus honorem fuerunt assumpti. Comes itaque Erlafridus habito suorum consilio, nuntios misit, ad Rhabanum Abbatem, Orgari Archiepiscopi Moguntini precibus adjunctis, postulans sibi transmitti Monachos quindecim & Abbatem, novo, quod construxerat,

Clastra Veterum tenebrosa: Corda lucida.

S. Religio Fuldensium.

serat, Monasterio secundum Regulam S. Benedicti inferendos, se quoque facturum omnia promisit, quæcunque illorum iudicio ad utilitatem institutionis monasticæ necessaria viderentur, & opportuna. Fuerunt illo tempore, ut Meginfridus testatur, in Cœnobio Fuldeni sub directione Rhabani Mauri sanctissimi Abbatis plusquam ducenti & septuaginta Monachi, inter quos, juxta numerum Apostolorum duodecim viri erant in omni varietate scripturarum Magistræ præ ceteris doctissimi. Hos ergo duodecim Rhabanus in unum convocans preces tam Archiepiscopi Moguntini, quam Comitæ Erlafridi coram eis litteris patentibus exposuit: & quid ipsi sentirent in hoc negotio, requisivit: qui unanimi consensu responderunt, sanctum Comitæ desiderium non esse contemnendum, quod & Omnipotenti Deo fore placitum, & pro salute multorum nemo dubitaret esse futurum. Ad hanc igitur Provinciam subeundum quindecim ex fratribus delegerunt, præficientes illis in Abbatem Lutbertum unum ex duodecim præcipuis Doctoribus, hominem provectioris ætatis, eruditione & moribus valde notabilem, fratremque germanum Reverendissimi Abbatis Brunonis, & Principis Monasterij Hirsfeldensis.

Anno igitur Christianorum DCCCXXXVIII. Indictione Romanorum I. mensis Maij die 25. Lutbertus Abbas cum 15. Monachis de Monasterio Fuldeni venit in Hirsaugiam, quos Erlafridus Comes de Calba Fundator sæpe dictus cum ingenti lætitia suscipiens ad novum Cœnobium lætus introduxit, eisque de omnibus vitæ necessarijs copiosissime providit: & omnia cum eorum consilio tractabat. Eo tempore corpus S. Aurelij adhuc servabatur in Capella B. Nazarij supradicta, propterea quod Ecclesia Monasterij nõdum esset consecrata. Post menses igitur paucos ut omnia prædispositum consequerentur effectum, Comes Erlafridus ad Curiam Imperialem cum alijs Principibus ad Francofordiam evocatus est, ubi terminatis negotijs Regni, pro quibus Otgarium pulsavit Moguntinum Archipontificem, quatenus novum Cœnobium, quod construxerat, convenienti tempore dignaretur consecrare. Annuat Præsul votis supplicantis, se quam primùm daretur opportunitas, promittens esse venturum.

Quo tempore, per quem, & quibus præsentibus primum Cœnobium S. Aurelij Hirsaugense fuerit dedicatum, & repositione Reliquiarum ejusdem.

CUm eo tempore inter Ludovicum cognomento Pium Imperatorem, & ejus filios gravis fuisset exorta dissensio, factus est denuo Principum conventus in civitate Neometensi, quæ nunc Spira vocatur, octo ferme distans ab Hirsaugia milliaribus. Convenerant illuc multi Principes, Episcopi, Abbates per Imperiale mandatum ad Curiam more solenniter evocati, inter quos comparuit nobilis ille Comes Erlafridus, qui nactus opportunitatē, denuo Moguntinum Præsulem Otgarum pro dedicatione novi operis ad-

Monachi Fuldeni 270.

Monachi veniunt Hirsaugiam año 938.